

ако не ме убият други дотогава."⁶

Скоро ходът на събитията се развива съобразно неговите предвиждания. От преписка и разговори с представители на сръбските власти и с български революционни дейци Хитов добива реална представа за готвеното от Гюргевския комитет на „младите“ ново въстание и за евентуалната му подкрепа от страна на Сърбия.⁷ Той приветства идеята за подновяване на борбата и още в началото на 1876 г. се залавя с инициативи за обезпечаване на бъдещите действия.⁸ Решението на сръбското правителство от края на март да приеме български доброволци в Кладово с оглед на готвената война с Турция му вдъхва увереност в успеха на предприятието и той започва усилена работа по подготовката на голяма чета за България.⁹ Силно обнадяван е и от срещата си с Г. Живков през април в Белград, който го осветлява подробно за работата на Гюргевския комитет и подготовката за въстание в страната. За самото избухване на въстанието тай получава известия в края на април и началото на май от И. Сапунов и П. Йорданов.¹⁰

Междувременно Хитов води оживена преписка с революционни дейци в Румъния, приканвайки ги да изпращат доброволци в Кладово. Той е въодушевен от мисълта отново да поведе чета за България въпреки смущението му от чутата по време на разговор със сръбския военен министър Т. Николич реплика, че "три дена да удържи Сърбия война с Турция, стига й", която той тълкува като знак, че в кампанията сръбите ще преследват само своите цели.¹¹ Чрез Р. Атанасов в Галац приканва Хр. Македонски да се яви със своите четници най-късно до 11 май в Кладово, за да минат оттам в Стара планина.¹² В Кладово той се среща с председателя на Кишиневското българско дружество Ив. Ст. Иванов и члена на Петербургския славянски комитет майор Н. А. Киреев, с които обменя мисли за бъдещия статут на българските чети. Същевременно е във връзка с председателя на БЦБО в Букурещ К. Цанков, който преговаря със сръбския министър на външните работи Й. Ристич те да бъдат изпратени в България.

Към това време в кладовската крепост Фет Ислям се събират към 800 души, но Хитов се надява числото на доброволците да достигне до 2 000. Едната от създадените и добре обучени тук две чети - Първа - е под негово командване. В нея участва и старият войвода Желю Хр. Чернев от Ямбол в качеството си на подвойвода. Секретар на четата е Георги Милетич, четовожа (четоводец, помощник на войводата) Александър Вулетич, знаменосец Димитър Рашев от Русе, а офицер при знамето Димитър Каракостов от Сливен. Четата се състои от четири вода (възвода), под командата на водници, всеки от които е разделен на пет десетини, командвани от десетари. По списък тя наброява 227 души, но впоследствие мени чувствително състава си.

В навечерието на обявяването на войната на 18/30 юни 1876 г., под командването на прапорщика Стефан Петров четата се отправя на юг през Бърза Паланка и Неготин към Зайчар. На 11/23 юни войводата се присъединява към другарите си в бивака край града, където са се разположили още няколко чети. Същия ден целият личен състав участва в проведените тук тържествени церемонии - преглед на войс-